

“ ме, какъ-то заранъ, отъ горѣ планина-та, коя
“ то гледашь тамо долу съ тры-те си верхово
“ Дойди, да варвиме, любезная моя. „ Показуема
та отъ Павела планина бѣ называема-та Три
те Боски, ради образа, кой-то три-те ѿ верхо
ве иматъ подобенъ съ Боски. (*) Слѣзоха уб
отъ планината на Черна-та рѣка изъ сѣверна
та страна и достигнаха слѣдъ путуваніе на е
динъ часъ до една широка рѣка, коя-то преси
чаще пута имъ. Голема часть въ тойзи остро
въ толко изобиленъ съ лѣсове, и толко
мало познатъ до днесъ, щото много рѣки и пла
нини не иматъ юще имя. Рѣка-та верху брега

(*) Находятся много планины, на кои-то
верхове-те ся извываютъ като боски (сосцы,
цыцы), и ся называвать съ това названіе по
всы-те языцы. Тѣи са навстина боски, понеже
отъ нихъ текатъ много рѣки и долове, кои-то
изливать доброплодіе. Отъ нихъ извирають и
главни-те велики рѣки, които поятъ земля-та;
защо-то тѣи даватъ нимъ воды безпрестанно,
привлачатъ облацы-те околъ свой каменный ко
нусъ който е въ видъ боска и надлежачъ въ
Иджань-то средоточіе.